

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. május 5.

XVII. évfolyam 18. szám

Húsvét 3.vasárnap
„Magasztallak, Uram.”

Egyházközségünk hirdetése:

Május 5. Húsvét 3.vasárnap:
08:00 – Hálaadás
10:00 – +József és Rozina
19:00 – +Irén

A szentmise olvasmányai:
ApCsel 5,27b-32.40b-41
Zsolt 29
Jel 5,11-14
Jn 21,1-19

Május 6. Húsvét 3.hét hétfő:
06:30 – +Teréz

Május 7. Húsvét 3.hét kedd:
Boldog Gizella
06:30 – Betegéért, szenvedőért

Május 8. Húsvét 3.hét szerda:
06:30 – Élő Anna és Sára

Május 9. Húsvét 3.hét csütörtök:
06:30 –
18:30-19:30 - Szentségimádás a templomban

Május 10. Húsvét 3.hét péntek:
18:00 -19:00 - gyóntatás
19:00 –

Május 11. Húsvét 3.hét szombat:
19:00 – +Eszter

Május 12. Húsvét 4.vasárnap:
08:00 – Élő Családtagok
10:00 – +Domokos
19:00 – +Árpád és Julianna

Templomkert

A templom körüli kert rendbetétele ismét időszerű. Ezért május 11-n szombaton reggel 8 órától várunk minden tenni akaró testvért segítségül. Fűnyírás (ami még maradt), sövénynyírás, gallyazás nyese-dék és szemétygyűjtéshez várunk dolgoz kezeket. Kerti eszközöket – ha van – hozzanak.

Élő rózsafüzér zarándoklat május 11. szombat

Az Élő rózsafüzér zarándoklatot hazánkért, Budapestért, és a Budapest körül élőkért 2019. május 11-én, szombaton 9 szakaszban szervezzük meg már 13. alkalommal. Információ: www.elorozsafuzer.hu
4.szakasz: indulás – Farkasrét 7:30, érkezés – Máriaremete 18:30, szentmise:19:00
Szeretettel hívjuk az Egyházközséget a zarándoklatra!
Boldvai József szervező

2x1% felajánlása

A NAV elkészíti adóbevallásunkat de a 2x1%-ról nekünk kell rendelkezni évről évre. Fontos, hogy akinek a kedvezmények miatt 0 az adója, az rendelkezzen egyházunk javára. Az egyház támogatásába beszámít a rendelkező személyek száma.

A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A Prohászka Ottokár Alapítvány tisztelettel kéri, hogy személyi jövedelemadójának második egy százalékával ebben az évben is

támogassa. A Prohászka alapítvány adószáma: 19177232-1-13

Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2019-re: az újságos pulton található postai csekken vagy átutalással (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) vagy a plébánián.

Az Egyház legnagyobb imádsága – Dolhai Lajos előadása az eucharisztikus imáról

Az előadó a Nemzetközi Teológiai Bizottság és a Szent István Bizottság rendes tagja. Idézett a Miskolcban bevezetőjéből: „Az Eucharisztia megünneplésének a legfontosabb része az eucharisztikus ima: az egész ünneplés központi, kiemelkedő cselekménye, csúcspontja, a »hálaadás és a megszentelés imája«.” Dolhai professzor emlékeztetett rá: a közelmúltban elhunyt Miklósházy Attila jezsuita püspök szerint ezt az imát úgy kell tekintenünk, mint keresztény hitünk egyik legfontosabb forrását, amit fontosságban csak a Szentírás előz meg. Nem véletlen, hogy a németek Hochgebetenek, vagyis főimádságnak, az eucharisztikus csúcsmának nevezik. Driscoll bencés atya misemagyarázata szerint „ez az Egyház legnagyobb imádsága. Az Egyház azért van, hogy ezt imádkozza, és ezt imádkozva jön létre.”

Dolhai Lajos a II., a III. és a IV. eucharisztikus imát elemezte részletesen. A II. eucharisztikus imáról kifejtette: a legrövidebb eucharisztikus imádság, amely tulajdonképpen nem más, mint a Hippolütoszhoz tulajdonított Traditio apostolica című liturgikus és

egyházfegyelmi írás kánonjának (anaforájának) az átdolgozása. A jelenlegi Missale Romanumban található változat, átszerkesztéssel, kisebb változtatásokkal, néhol világosabb szövegezéssel tartalmazza az eredeti szöveget. A legjelentősebb kiegészítés a Sanctus, amely még nem szerepelt ebben az ógyházi eucharisztikus imádságban. A mű valószínűleg 215 körül íródott, de ahogyan a címe is tükrözi (Apostoli hagyomány), az apostolokra visszamenő korábbi (legalább a 2. század második fele) hagyományt akarta összefoglalni. Az ősegyház legfontosabb liturgikus szövegeit megőrizte számunkra. Hálaadó imádság, krisztológiai típusú kánonnak is mondjuk, amelyre az a jellemző, hogy öszövétségi utalások nélkül mutatja be számunkra Krisztus megváltói művét. Krisztus által adunk hálát az Atyának, hiszen „egy a közvetítő Isten és az ember között, az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2,5). A Jézus Krisztus általi hálaadás itt nyelvtani értelemben okságot is jelöl, hiszen Krisztus a hálaadás oka: „A Te örök Igéd Ő, általa alkottál mindent, és Őt küldted, hogy Üdvözítőnk és Megváltónk legyen.”

A III. eucharisztikus imával kapcsolatban Dolhai Lajos kiemelte: újonnan készült összeállítás. Tartalmában és stílusában ez áll legközelebb a régi római kánonhoz, a gallikán és hispán-mozarab liturgikus hagyomány is felfedezhető benne, de az Eucharisztia teológiájának új szempontjai is megjelennek. A római hagyományt (I. kánon) követi, de a liturgikus hagyományban kikristályosodott „eszményi kánon” minden elemét és gazdagságát magában foglalja. A II. eucharisztikus imához hasonlóan, ez a kánon is a „valóban szent vagy, Istenünk” felkiáltással kezdődik, mert ezt tapasztaljuk meg leginkább, amikor az Eucharisziát ünnepejük. Az átváltoztatás előtt a szent Istentől azt kérjük: „szenteld meg áldozati adományunkat”, utána pedig először azért imádkozunk hozzá, hogy „mi, akik az ő testét és véréit magunkhoz vesszük, Szentlelkével eltelve egy test és egy lélek legyünk Krisztusban”, majd pedig azt is kérjük, hogy „Ő tegyen minket neked szentelt örök áldozattá”. Első hallásra nem is egészen nyilvánvaló, hogy ki ez az Ő, de a szövegösszefüggésből kiderül, hogy Isten Szentlelke. A legfontosabb pedig az, hogy már a kánon elején

megvalljuk, hogy a szent Isten „a mi Urunk Jézus Krisztus által, a Szentlélek erejével életet és megszentel mindent”. A feltámadt és megdicsőült Krisztus az Egyházban a Szentlélek által folytatja az ő megváltói művét. Ez a hitvallás, illetve hit az alapja az eucharisztikus imában található epikléziseknek, a lélekhívó imádságoknak.

A IV. eucharisztikus ima is teljesen új; neves liturgikus szakemberek alkotása – szögezte le Dolhai professzor. – A leghosszabb és teológiai szempontból a leggazdagabb prex eucharistica, amely nemcsak egy hálaadó imádság, hanem egyúttal hitvallás is. Üdvőtörténeti kánonnak nevezzük, mert ez az eucharisztikus imádság rövid biblikus utalásokkal bemutatja az egész üdvösségtörténetet, kezdve a teremtéstől egészen az eszkatológikus beteljesedésig. Az imádság magasztalja Isten szeretetét, amely már a világ és az ember teremtésében, a szövetségkötésben („újra meg újra szövetséget ajánlottál az embereknek”) is megmutatkozott, de főként abban, hogy az embert teremtő és üdvözíteni akaró Isten „nem hagyta az embert a halál hatalmában”. Segítségünkre sietett és siet, hogy „akik őt keresik, rátaláljanak”. Az imádság nemcsak a teremtésért ad hálát, hanem kiemelten is a megváltásért: úgy mutatja Krisztust, mint egyszülött Fiút, akit az idők teljességében az Atya küldött el hozzánk, aki „köztünk élt, mindenben hasonlóvá lett hozzánk, a bűnt kivéve”.

A hálaadó imádság a János evangéliuma 3,16 és a Galatákhoz írt levél 4,4 gondolataival és szavaival mutatja be megváltásunk művét. Rámutat a megváltó Jézus Istenhez és az emberekhez fűződő viszonyára. Azt is tanítja, hogy a megtestesülés „a Szentlélek erejéből” történt, és Mária gyermeke olyan jeleket (Lk 4,18) vitt végbe („örömhírt hozott, üdvösséget a szegényeknek, szabadulást a foglyoknak, vigasztalást a szomorkodóknak”), ami alapján nyilvánvaló számunkra, hogy az Istentől megígért szabadító. A hálaadó imádság krisztológiai részének a csúcspontja a húsvéti misztérium, amely tulajdonképpen

Isten üdvözítő akaratának megvalósulása.

A IV. eucharisztikus ima egy nagy hálaadással kezdődik: „Magasztalunk téged, Szentséges Atyánk, mert hatalmas vagy; minden művedet bölcsességgel és szeretettel alkottad”. Hálát adunk Istennek, az Atyának – aki „egyetlen jóság és minden élet forrása” – a teremtés művéért, arra gondolva, hogy ő mindent azért alkotott, hogy áldásával elárassza és boldogítsa teremtményeit. Hitből fakadó örömmel gondolunk az ember istenképmási mivoltára („a magad képmására teremtetted az embert”), de még inkább arra, hogy az embert teremtő és üdvözíteni akaró Isten „nem hagyott minket a halál hatalmában”, hanem irgalmasan segítségünkre sietett. Az Isten irgalmának jele már a szövetségkötés is („újra meg újra szövetséget is ajánlottál az embereknek”). Az átváltoztatás előtti nagy hálaadás legfőbb tárgya azonban az egyszülött Fiú megtestesülése és a megváltás műve, amelynek utolsó eseménye, hogy az Atya elküldte „a híveknek első ajándékul a Szentlelket, hogy befejezze Krisztus művét a világban és mindent megszenteljen”. A közbenjáró imádságban pedig nemcsak az Egyház vezetőiről emlékezünk meg, hanem mindazokról, akik „ezt az áldozatot felajánlják, akik itt jelen vannak, egész népedről, és mindazokról, akik őszinte szívvel keresnek téged”. Végezetül Dolhai Lajos emlékeztetett rá: az eucharisztikus imákban az Atyához fordulunk, de a Fiú által a Szentlélekben. Mivel a megváltás műve az Atya akaratából történt, nyilvánvalóan az Atya szerepe a leghangsúlyozottabb a kánonokban, de az Atyához kapcsolódóan mindig megjelenik Krisztus, az egyszülött Fiú, aki az Atya akaratából és a Szentlélek közreműködésével váltott meg bennünket. Ezek az imádságok nemcsak a Fiú megváltó áldozatáról, a húsvéti misztériumról beszélnek, hanem arra is emlékeztetnek, hogy a megváltás az egész Szentháromság közös tevékenysége. Ám az is nyilvánvaló, hogy a megváltásban mind a három személynek sajátos szerepe van.